

о-в Корфу се създава *feodum Acinganorum*, циганско владение, което просъществувало чак до XIX в. Неговите обитатели били предимно ковачи и бакърджии, които били изцяло под юрисдикцията на своя „барон“ с изключение само на смъртното наказание. [4] През 1397 г., венецианският губернатор на Науплия (*Nafplio*), град на източния бряг на Пелопонес дал данъчни привилегии на *Aцинганите*. На западния бряг в Модон (*Methoni*) Цигани се установяват през 1384 г. По това време остров Кипър вероятно също е бил обект на циганска имиграция от изток. Много от районите посещавани от Циганите по онова време били наречени „Малкия Египет“ заради голямата си плодородие, такъв е случаят с Епир в Гърция например. [5] Без съмнение това е било основанието, пристигналите по-късно в други европейски страни Цигани често да бъдат наричани египтяни (*Egyptiens*), име оцеляло повече или по-малко деформирано и до XX в: например *Джисписис* (*Gypsies*) на английски и *Xitanos* (*Gitanos*) на испански.

Разпространението на циганските групи продължава през XIV в. във Влахия и Бохемия (Чехия), а след 1430 г. и в цяла Западна Европа без северните страни. Между 1407 и 1416 г., различни хроники споменават за тяхното присъствие в Германия. През 1416 г. град Кронщад в Трансильвания (днешния гр. Брашов в Румъния) дарява pari и провизии на „Владетеля Емаус Египетски и неговата свита от сто и двадесет души“. Следващата година Цигани преминават през някои ханзейски градове [6] и са забелязани в Саксония, Бавария, в Хесе и близо до швейцарската граница. Според достигналите до нас сведения, те пътували на групи заедно с жените и децата си, предвождани от „вожд“, „херцог“, „граф“, „капитан“ или „войвода“; имали коне, понякога и каруци за покъщнината, наричали себе си „каещи се“ или „поклонници“, преживявайки по този начин от частни или обществени подаяния. Вероятно през 1417 г., германският император Сигизмунд дава на Ладислав, „цигански войвода“, пътуващ с около стотина души, протекцията си чрез едно препоръчително писмо, което да осигурява добър прием „ако наричания Ладислав и неговия народ се представят на някое място, град или село из нашата империя“. Понеже Сигизмунд бил и крал на Бохемия, групите Цигани, идващи от Бохемия, били наричани *Бохеми* или *Бохемиани*. През 1420 г., водена от същите препоръки, една циганска група, предвождана този път от хер-